

[Gerda Møller]

forskningen, og at ministeren derfor ville henstille, at der blev etableret rådgivende forskningsudvalg. Senere ville hun spørge, om henstillingen er fulgt, og høre, hvorledes de fungerer, men hun sagde ikke et ord om, at vi skulle konfirmere det. Jeg mener heller ikke, at vi kunne eller skal konfirmere det, så dér vil jeg altså have lov til at melde hus forbi.

Men der er altså problemer foruden dem, ministeren selv har rejst, og vi mener, at de problemer vil kunne afhjælpes ved, at de faglige udvalg får en sådan sammensætning, at de, der sidder i dem, og som skal tage stilling til ansættelser, skal vurdere forskningsopgaver og skal træffe beslutninger om forskningsvilkår osv., også har de nødvendige kvalifikationer, og det vil sige, at de mindst er på samme faglige niveau, når det gælder ansættelser, og har den nødvendige faglige kompetence, når det gælder ansvaret for forskningen.

Det kan ikke være rigtigt, at man i dag på universiteterne træffer beslutninger om forskningsvilkår med deltagelse af mennesker, som – for at bruge professor Aage Henriksens ord i en artikel i Magisterbladet –: »notorisk og dokumenteret ikke har en klap forstand på forskning«.

Derfor ønsker vi også større indflydelse til de faste lærere, som jo i dag er næsten uden indflydelse; sagligheden må ikke vige for ideologiske eksperimentatorer.

I et land som Danmark, hvor det væsentligste grundstof er mennesket selv, kan vi ikke fortsat affinde os med en styrelseslov, der fører til en sænkning af uddannelsernes niveau og dermed de færdiguddannede kandidaters kvalifikationer, en sænkning af forskningens omfang og kvalitet og den store spildtid på grund af omfattende mødevirksomhed.

Vi vil ikke anfægte hverken de studerendes eller det teknisk-administrative personales indflydelse. De studerende skal selvfølgelig have indflydelse på deres egne forhold, og det teknisk-administrative personale kunne man jo give indflydelse, som man gør alle steder i erhvervslivet, gennem oprettelse af samarbejdsudvalg.

Hvis jeg kan tælle rigtigt, står der 85 mandater repræsenterende 6 partier bag dette beslutningsforslag; det er altså et meget stort mindretal, der af den ene eller den anden

grund ønsker ændringer i styrelsesloven. Når man så betænker, at der allerede i 1976 var et flertal inklusive socialdemokratiet bestående af 5 partier, som allerede dengang i betænkningen til et forslag om ændring af styrelsesloven gav udtryk for, at der er problemer med loven, og at de – og nu vil jeg tillade mig at citere igen fra betænkningen – »bør underkastes en nærmere granskning med henblik på at finde veje til at sikre dispositionernes saglige karakter og retskraftige udformning samt at sikre en rimelig og saglig afvejning af hensynet til studietilrettelæggelsen og ressourceforbruget. Endvidere at hensynet til særlig fagkyndighed tilgodeses på passende måde«, ja, så må det da veje tungt i undervisningsministerens overvejelser med hensyn til at få ændret loven.

Halvgaard (FP):

Styrelsesloven er i stigende grad genstand for mistillid. Det afspejles tydeligt fra mange sider både gennem artikler, indlæg i bladene og i pressen og ikke mindst i form af de gentagne forsøg fra politisk side her i folketinget, man har gjort for at få loven ændret på væsentlige områder.

Det må derfor være folketingets pligt og folketingets opgave at genoprette tilliden til, at de milliarder af kroner, der bevilges til undervisning og forskning, anvendes hensigtsmæssigt og til gavn for samfundet. Det er desværre ikke tilfældet i dag, og jeg mener ikke, vi har tid til at vente til 1982 med hensyn til at forberede ændringer af styrelsesloven, som undervisningsministeren foreslår.

Fremskridtspartiet har ligesom andre partier her i folketinget gang på gang taget initiativ til ændring af styrelsesloven, men desværre uden resultat. Derfor finder fremskridtspartiet det mere og mere altafgørende, at der foretages en revision af styrelsesloven for at forhindre en yderligere udvanding af studiernes faglige indhold, for det er jo dér, det er galt; og det kan både professorer og lærere skrive under på. De har igennem de senere år påpeget nødvendigheden af et højere fagligt niveau, men er hver gang kommet i den situation, at deres faglige ekspertise ikke er blevet tilgodeset, fordi beslutningsprocessen i for høj grad er tillagt ikke-faglige organer.

På den anden side har visse studerende kæmpet for at bevare de behagelige tilstande,